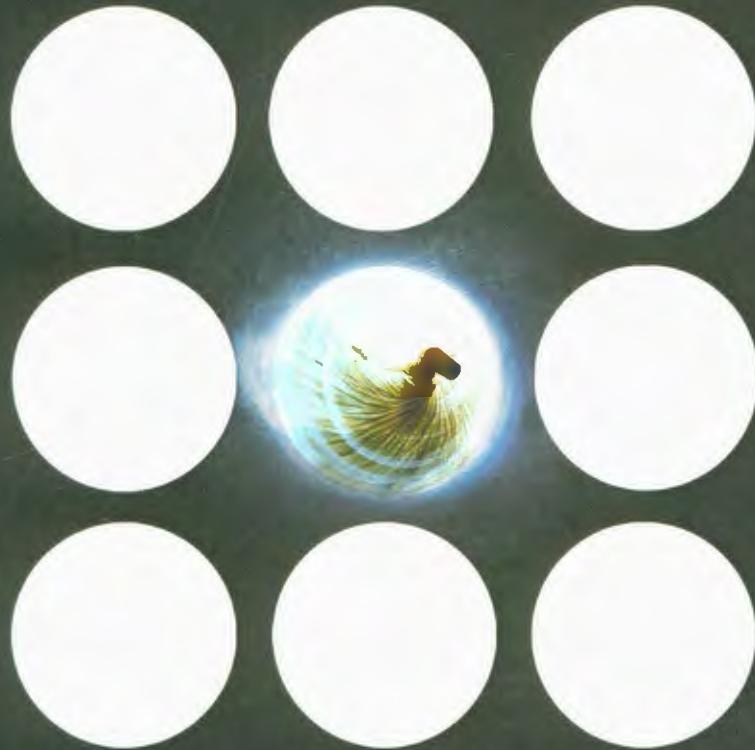

اصول و روش‌های تصویرسازی شناختی

با نگاهی به تصویرسازی غزلیات شمس

سروناز پریشانزاده

اصول و روش‌های تصویرسازی شناختی

اصول و روش‌های تصویرسازی شناختی

با نگاهی به تصویرگری غزلیات شمس

سروناز پریشانزاده

نشر مهربنوروز

پریشان زاده، سروناز	سرشناسه:
غزلیات، برگزیده، شرح	عنوان فرازدادی:
اصول و روش‌های تصویرسازی شناختی با نگاهی به تصویرگری غزلیات	عنوان و نام پذیدار:
شمس / سروناز پریشانزاده.	مشخصات نشر:
تهران: مهر نوروز، ۱۳۹۸.	مشخصات ظاهري:
۰۰۸۰۰۰۷۷۶۱۹۴۱-۹۷۸-۶۰۰-	شابک:
کتابنامه: ص. ۱۹۹.	وضعیت فهرست نویسی:
مولوی، جلال الدین محمد بن محمد، ۶۰۰-۶۷۲ هـ / ق. دیوان شمس	یادداشت:
تبریزی -- استعاره	موضوع:

Mowlavi, Jahaoddin Mohammad ibn Mohammad . Divân-i Shams-i Tabrizi – Metaphor
مولوی، جلال الدین محمد بن محمد، ۶۰۰-۶۷۲ هـ / ق. دیوان شمس تبریزی - استعاره

Mowlavi, Jalaloddin Mohammad ibn Mohammad , ۱۲۰۷- ۱۲۷۷ . Divân-i

Shams-i Tabrizi -- Criticism, interpretation, etc

استعاره در ادبیات	موضوع:
Metaphor in literature	موضوع:
معنی‌شناسی (فلسفه) در ادبیات	موضوع:
Semantics (Philosophy) in literature	موضوع:
شعر فارسی -- قرن ۷ق. -- تاریخ و نقد	موضوع:
Persian poetry -- 11th century -- History and criticism	موضوع:
تصویرسازی ذهنی (روان‌شناسی) -- تحقیق	موضوع:
Imagery (Psychology) -- Research	موضوع:
PIR5۲۱۷	رده بندی کنگره:
۸۰۰/۱۳۱	رده بندی دیوبی:
۵۸۲۵۶۹۵	شماره کتابشناسی ملی:

اصول و روش‌های تصویرسازی شناختی	عنوان:
سروناز پریشانزاده	مؤلف:
مهر نوروز	گرافیک و صفحه‌آرایی:
۱۳۹۸	چاپ اول:
۵۰۰ جلد	تیراژ:
۹۷۸-۶۰۰-۷۷۶۱۹۴۱	شابک:

حق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

تلفن: ۰۶۰۱۳۹۰۶-۸۸۵۱۱۸-۷. دورنگار:

www.mnbook.ir . info@mnbook.ir

دفتر مرکزی فروش:

تهران. خیابان شهید بهشتی. خیابان کاووسی فر

کوچه آریا وطنی . پلاک ۱۹ . واحد ۱۰۱

© mehrenorouzpub

درباره این کتاب:

تصویرسازی به عنوان حرفه‌ای با قدمت تاریخی که در بین تمامی شاخه‌های هنرهای تجسمی بیشترین و استگی را با ادبیات دارد، تاکنون فاقد روشی شناختی و منسجم به منظور کشف زیرساخت‌های متن بوده است. هدف پژوهش حاضر معرفی کاربرد نظریه معناشناسی شناختی در تصویرگری و به دست دادن روشی کارآمد برای هنرمندان تصویرگر است تا هنگام رویارویی با انواع متون از جمله متون عرفانی (نمونه موردي غزلیات شمس)، توانایی لازم برای دستیابی به زیرساخت‌های غزل را به دست آورند. برای رسیدن به این غایت از نظریه معناشناسی شناختی و زیرشاخه آن استعاره مفهومی در شعر و تصویر استفاده شده و ویژگی‌های کاربردی و چگونگی تعمیم این نظریه در خوانش و نیز در آفرینش تصویرگری و به طور اخص در تصویرگری غزلیات شمس که قابل تعمیم به سایر متون نیز می‌باشد، تشریح شده است. حوزه مطالعه تعداد پنج استعاره کلی از غزلیات مولوی است که در مجموعه شمس فرهنگستان توسط پنج نقاش معاصر به تصویر کشیده شده است. تعداد بیست غزل دیگر از این پنج گروه استعاری نیز به منظور آزمودن کاربرد این نظریه در نحوه آفرینش تصویر بر مبنای متن مورد مطالعه قرار گرفته است. معناشناسی شناختی و استعاره مفهومی، می‌توانند خلاً موجود در خوانش متن بوسیله تصویرگر را پر کرده و افزون بر آن می‌توانند به عنوان نظریه‌ای کارآمد در نقد آثار هنری مورد استفاده قرار گیرند.

فهرست مطالب

۳۷.....	۲-۵- معنای دایرة المعارفی
۳۷.....	۱- ۲-۵-۱- دایرة واژگانی در ساختار حملات.
۳۸.....	۲-۵-۲- تجارب واژگانی در دیدگاه دایرة المعارفی
۳۸.....	۲-۶-۶-۶- مفهومسازی
۳۹.....	۱-۶-۱- آمیختگی مفهومی
۴۰.....	۲-۶-۲- تقابل‌های دوگانه
۴۱.....	۳-۶-۳- آمیختگی هگلی
۴۲.....	۷-۲- ن نقش نظریه معناشناسی شناختی در هنر
۴۴.....	۱-۷-۱- اصول شناختی هنر
۴۷.....	۲-۷-۲- زمینه‌های تکاملی هنر
۴۸.....	۸-۲- استعارة مفهومی در هنر.

۵۱.....	فصل سوم: کاربرد نظریه معناشناسی شناختی در تصویرگری
۵۳.....	۱-۳- معناشناسی شناختی و تصویرسازی
۵۴.....	۲-۳- اصول کلی تقسیم‌بندی تصویری
۵۷.....	۱-۲-۳- بازنمایی واقع گرایانه
۵۹.....	۲-۱-۳- نظریه بازنمایی واقع گرایانه در تصویرسازی
۶۱.....	۲-۲-۳- بازنمایی نمادین
۶۲.....	۱-۲-۳- بازنمایی نمادین در تصویرسازی
۶۳.....	۳-۲-۳- بازنمایی فرم گرایانه
۶۳.....	۱-۳-۲-۳- بازنمایی فرم گرایانه در تصویرسازی
۶۷.....	۳-۳-۳- هنر مفهومی
۶۹.....	۱-۳-۳- تصویرسازی مفهومی
۶۹.....	۲-۳-۳- ارکان تصویرسازی مفهومی
۷۰.....	۳-۳-۳- گونه‌های تصویرسازی مفهومی
۷۴.....	۴-۳- تصویرسازی استعاری

۳-۴-۱- کاربرد تمثیل و استعاره در تصویرگری	۷۵
۳-۴-۲- حوزه مبدأ و مقصد در نظریه استعاره و مجاز	۷۶
۳-۴-۳- استعاره‌های کلامی- تصویری	۷۷
۳-۴-۵- عملکرد مشترک فرم و معنا	۸۲
۳-۶- تصویر دایرة المعارفی از عبارات متون	۸۴
۳-۷- اولویت‌بندی تصویری بر اساس متن	۸۶
۳-۸- نقش استعاره‌های فضایی در تصویر	۸۷
۳-۹- نمودار مفهومی	۸۹
۳-۹-۱- نمودار مفهومی بر اساس حروف اضافه	۸۹
۳-۹-۲- نمودار مفهومی بر اساس جملات استعاری	۹۱
۳-۱۰- نقش تخیل در آفرینش تصویرسازی	۹۶
۳-۱۱- کاربرد نظریه معناشناسی شناختی در آفرینش تصویرگری	۹۷

فصل چهارم: استعاره مفهومی و کهن الگوها در اندیشه مولانا	۱۲۳
۴-۱- رابطه شعر و معناشناسی شناختی	۱۲۵
۴-۲- اسطوره و کهن الگوها	۱۲۶
۴-۳- استعاره - اسطوره سفر	۱۲۹
۴-۳-۱- سفر آفاقی مولانا	۱۲۹
۴-۳-۲- سفر انفسی مولانا	۱۳۰
۴-۳-۳- سفر از خود به خود به مثابه مرگ از خویشتن	۱۳۱
۴-۳-۴- سفر در اسطوره‌های آن جهانی	۱۳۱
۴-۳-۵- سفر آسمانی پیامبران و قدیسین	۱۳۳
۴-۳-۶- معراج نامه سفر آسمانی پیامبر اعظم	۱۳۵
۴-۳-۷- کهن الگوی سفر	۱۳۵
۴-۳-۸- استعاره مفهومی سفر در اندیشه مولانا	۱۳۶
۴-۳-۹- نقد استعاری غزل ما ز بالايم و بالا مى رويم:	۱۳۹

۱۴۱.....	۴-۳-۱۰- استعارة مفهومی و معناشناسی شناختی در تصویر ما ز بالایم و بالا می رویم.
۱۴۳.....	۴-۳-۱۱- تصویرگری آیدین آغداشلو از غزل
۱۴۸.....	۴-۳-۱۲- جمع بندی رابطه متن و تصویر در استعارة مفهومی سفر
۱۴۸.....	۴-۴-۴- استعارة مفهومی کیمیاگری
۱۴۹.....	۴-۴-۱- کهن الگوی کیمیاگری
۱۵۰.....	۴-۴-۲- نقد استعاری غزل معشوقه به سامان شد
۱۵۱.....	۴-۴-۲-۱- استعارة مفهومی عشق کیمیاگری است
۱۵۳.....	۴-۴-۳- تقابل های دوگانه
۱۵۴.....	۴-۴-۳-۱- امتزاج تقابل های دوگانه
۱۵۵.....	۴-۴-۴- تصویرگری رضا بانگیز از غزل
۱۵۷.....	۴-۴-۵- جمع بندی رابطه متن و تصویر در استعارة مفهومی کیمیاگری
۱۵۸.....	۴-۵- استعارة مفهومی نور
۱۵۹.....	۴-۵-۱- نور در انديشه مولانا
۱۶۰.....	۴-۵-۲- غزل مرده بدم زنده شدم
۱۶۱.....	۴-۵-۳- استعارة مفهومی رهایی نور است
۱۶۳.....	۴-۵-۴- اصل ثبات در قلمروهای مبدأ و مقصد
۱۶۴.....	۴-۵-۵- مفهوم سازی و آمیختگی مفهومی نور
۱۶۴.....	۴-۵-۶- خورشید، نور و سایه در اساطیر و کهن الگوهای بشری
۱۶۶.....	۴-۵-۶-۱- کهن الگوی خورشید نیمه شب
۱۶۶.....	۴-۵-۶-۲- نمادگرایی مولانا در عبارت «آفتاب نیمه شب»
۱۶۷.....	۴-۵-۷- تصویرگری زهر رهنورد از غزل
۱۷۰.....	۴-۵-۸- جمع بندی رابطه متن و تصویر در استعارة مفهومی نور
۱۷۲.....	۴-۶- استعارة مفهومی باغ در انديشه مولانا
۱۷۳.....	۴-۶-۱- نمودهای استعاری باغ در غزلیات
۱۷۵.....	۴-۶-۲- تصویر دایرة المعارفی باغ در انديشه مولانا
۱۷۶.....	۴-۶-۳- نماد زایش و رویش دوباره در کهن الگوها

۱۷۷.....	۴-۶-۴- غزل امروز روز شادی و امسال سال گل
۱۷۷.....	۴-۶-۵- استعارة مفهومی انسان کامل، گل است.
۱۷۸.....	۴-۶-۶- تصویرگری فریدون امیدی از غزل
۱۷۹.....	۴-۶-۷- جمع‌بندی رابطه متن و تصویر در استعارة مفهومی باغ
۱۷۹.....	۴-۷- استعارة مفهومی دریا
۱۸۰.....	۴-۷-۱- کهن الگوی دریا در روایات زندگی پیامبران
۱۸۱.....	۴-۷-۲- نماد شناسی دریا در اندیشه مولانا
۱۸۱.....	۴-۷-۳- غزل چه دانستم که این سودا مرا زین سان کند مجنون
۱۸۴.....	۴-۷-۴- تصویرسازی شهریار احمدی از غزل
۱۸۵.....	۴-۷-۵- جمع‌بندی رابطه متن و تصویر در استعارة مفهومی دریا
۱۸۷.....	جمع‌بندی
۱۹۹.....	منابع

فهرست اشکال

۲۹.....	شکل ۱-۲ نگاشت استعاره و قلمرو مقصد و مبدأ
۳۱.....	شکل ۲-۲ چگونگی کاربرد استعاره مفهومی عشق [زندگی] سفر است
۳۸.....	شکل ۲-۳ نحوه مفهومسازی
۴۳.....	شکل ۴-۲ در مواجه با گزاره زبانی نور عناصر بصری مرتبط با آن در ذهن متبار می‌شود
۸۴.....	شکل ۱-۳ تصاویر ذهنی اولیه از عبارت "پرندۀ از روی شاخه پرید"
۸۵.....	شکل ۲-۳ تصویر ذهنی ثانویه از عبارت "پرندۀ از روی شاخه پرید"
۸۶.....	شکل ۳-۳ بازتاب ذهنی پیشه‌های مختلف از یک موضوع واحد
۱۲۷.....	شکل ۱-۴ رابطه متناظر حقیقت و وهم در ارتباط با تصویر و معنا
۱۴۱.....	شکل ۲-۴ قلمرو مبدأ و مقصد در استعاره سفر
۱۶۲.....	شکل ۳-۴ صفاتی که مولانا تحت تأثیر نور می‌پذیرد
۱۶۳.....	شکل ۴-۴ خوش‌های تصویر نور در کل غزل
۱۸۱.....	شکل ۴-۵ خوش‌های تصویری مرتبط با دریا
۱۸۶.....	شکل ۴-۶ نقش رنگ در تصویرسازی استعاره مفهومی دریای عشق بلعنه است

فهرست جداول

۴۱.....	جدول ۱-۲ اهداف آمیختگی
۱۳۸.....	جدول ۱-۴ استعاره اولیه و ثانویه
۱۴۰.....	جدول ۲-۴ تحلیل مکان و کیفیت سفر در غزل مولانا
۱۵۲.....	جدول ۳-۴ قلمرو مبدأ و مقصد در استعاره مفهومی مولانا
۱۵۴.....	جدول ۴-۴ تقابل های دوگانه در غزل مشوقه به سامان شد
۱۶۲.....	جدول ۵-۴ صفات استعاری بودن و شدن در غزل
۱۷۱.....	جدول ۶-۴ قلمروهای مبدأ و مقصد در تصویرگری غزل مرده بدم زنده شدم

جدول ۱-۵ تطابق استعارة مفهومی، شعر و تصویر سفر.....	۱۹۳
جدول ۲-۵ تطابق استعارة مفهومی، شعر و تصویر کیمیاگری.....	۱۹۳
جدول ۳-۵ تطابق استعارة مفهومی، شعر و تصویر نور.....	۱۹۵
جدول ۴-۵ تطابق استعارة مفهومی، شعر و تصویر باغ.....	۱۹۶
جدول ۵-۵ تطابق استعارة مفهومی، شعر و تصویر دریا.....	۱۹۷

فهرست نمودارها

نمودار ۱-۳ قلمروی بازنمایی تصویرسازی واقع گرایانه.....	۵۹
نمودار ۲-۳ تجسم تصویری بخشیدن به موضوع جشن.....	۷۵
نمودار ۳-۳ طرح واره‌های توصیفی از دو حوزه یا قلمرو.....	۷۷
نمودار ۴-۳ سطوح مختلف بازنمایی.....	۸۳
نمودار ۵-۳ بازنمایی جملات در قالب جداول مفهومی، موضوعی و رابطه‌ای.....	۹۰
نمودار ۶-۳ فرایند تقسیم فریم‌های اصلی به فریم‌های فرعی.....	۹۳
نمودار ۷-۳ مفهوم‌سازی بر اساس جملات استعاری.....	۹۴
نمودار ۸-۳ فرایند تبدیل متن به تصویر.....	۹۴
نمودار ۱-۴ میزان استفاده از تقابل‌ها در تصویر در مقایسه با متن.....	۱۵۷
نمودار ۲-۴ دایره واژگانی و خوش‌های تصویری باغ در غزلیات مولانا.....	۱۷۳

فصل اول

کلیات

مقدمه

نگارگری به عنوان هنری وابسته به متن که زیربنایی برای پیدایش تصویرسازی محسوب می‌گردد، از وجوده گوناگونی از جمله توصیف و تحلیل نقش‌مایه‌ها، بررسی تأثیر و تأثرات قومی، ملی و سایر تمدن‌ها، رمزها و تمثیل‌های بکارگرفته شده در نگاره‌ها و همچنین بررسی ساختار فرمی آنها از جمله رنگ، نور، عمق‌نمایی و ترکیب‌بندی و سایر مقولات فرمی دستمایه تحقیق پژوهشگران بوده است.

از آنجاییکه در نگارگری ایرانی، روایتگری عینی متون داستانی نقش غالبی در قیاس با سایر گونه‌های متنی از جمله انتزاعی-عرفانی و تقزلی دارد، کمتر به حوزه‌های غیرساختاری ورود کرده است. تصویرسازی نیز به عنوان حرفة‌ای مسبوق به سابقه نگارگری متن، از این قاعده مستثنی نبوده است؛ علاوه بر آن تعداد پژوهش‌هایی که در حوزه تصویرسازی معاصر صورت گرفته است، بسیار محدود و غیرقابل قیاس با نگارگری می‌باشد.

موضوع استعاره در هنر تاکنون به طور پراکنده در برخی از کتابهای بررسی شده است، از جمله نوئل کارول در کتاب درآمدی بر فلسفه هنر، استعاره را به عنوان زیر مجموعه هنر بیانی بررسی می‌کند. کارول در این کتاب تناظر قلمروهای مبدأ و مقصد را به منظور آشکار ساختن ابهامات توضیح می‌دهد (کارول، ۱۳۹۲). اما کاربرد نظریه استعاره مفهومی در هنر به منظور نقد آثار هنری موضوعی بسیار بدیع است. دکتر مارک استاف براندل در رساله دکترای خود این نظریه را در تطابق با برخی از آثار نقاشی مورد بررسی قرار داده است. او نظریه استعاره‌های مفهومی از دیدگاه لیکاف و جانسون را برای نخستین بار در نقد آثار نقاشانی چون ونگوگ و پولاک بکار برده است (Staff, Brandle, 2011). اما تاکنون پژوهش مستقلی پیرامون مفهوم سازی در تصویرگری بر اساس شعر با استفاده از نظریه استعاره‌های مفهومی صورت نگرفته است در حالیکه این نظریه می‌تواند افق‌های تازه‌ای را در جهت دستیابی

تصویرگران به تصویرسازی شناختی و مفهومی بوجود آورد. چراکه مفهوم گرایی به عنوان یکی از پایه‌های هنر معاصر محسوب می‌شود و تاکنون نظریه‌های اندکی در مورد نقد و بررسی هنر مفهومی معاصر و از آن جمله تصویرسازی مفهومی بکار گرفته شده است. نظریه استعاره مفهومی می‌تواند طیف وسیعی از هنرها از جمله نقاشی، عکاسی، سینما، هنرهای جدید و غیره را در برگیرد که پرداختن به هر یک از آنها به دلیل وسعت و گوناگونی کاربردهایشان مجالی مختص به خود رامی طلبد.

ضرورت وجود روش‌های علمی مدون برای دستیابی به نوعی تصویرسازی شناخت گرا که می‌تواند ابعاد گسترده‌ای از متون مختلف به ویژه متن مفهوم گرایانه‌ای مانند غزلیات شمس را برای تصویرگر واگشایی کند همواره وجود داشته است. نظریه معناشناسی شناختی می‌تواند بدین منظور راهگشا باشد. به طور کلی می‌توان گفت نگارگری ایرانی علیرغم ویژگی‌های سمبولیکی که در ذات خود دارد، در جایگاه تصویرگری کتاب غالباً روایتی عینی از متن ارائه می‌کند. کل نگارگری اولیه - تا سده نهم - در قالب مصورسازی متون ادبی با درونمایه‌های تصویری و نگرش‌هایی از قبیل قهرمانی، عاشقانه، تغزی و یا واقع گرایانه بوده است؛ و اینها معادل کیفیات موجود در آن عباراتی هستند که می‌باید به قالب بصری درآیند. بدین ترتیب این متن ارزشمند تاکنون از دسترس تصویرگران دور مانده است چراکه تا پیش از آن تصویرگران تنها متمایل به تصویر کردن متون عینی بوده‌اند. با تحلیل مفهومی غزلیات به جمله واره هایی می‌رسیم که ضمن بیان روح حاکم بر شعر دونوع کیفیت انتزاعی و عینی را در اختیار هنرمند قرار می‌دهد تا تصاویری بیافریند که ضمن آنکه در راستای متن هستند با انگیزش تخیل هنرمند، وجود دیگری از متن را آشکار می‌سازد.

دیوان غزلیات مولانا که به عنوان نمونه‌موردي این کتاب مورد مطالعه قرار گرفته است، گنجینه‌ای جهانی و بن مایه و منبع نگارش هزاران مجلد کتاب با موضوعات هستی شناسی و خودشناسی در جهان و بخصوص در غرب است. مولانا در اشعارش به طرز هنرمندانه‌ای پیچیدگی‌های روانی آدمی را در قالب‌های استعاری و تمثیلی رمزگشایی و بیان کرده است. آشنایی با اندیشه‌های پیر بلخ و شیوه‌های واگشایی از متون اورامهون عمومی اندیشمند و فقیدم محمد جعفر مصفا هستم که کتب متعددی برپایه اندیشه‌های مولانا از وی بر جا مانده است.

در این کتاب به منظور دستیابی هنرمند تصویرگر به زیرساخت‌های متنی غزلیات بر اساس متداول‌وزی معناشناسی شناختی ابتدا نظریه معناشناسی شناختی به عنوان شاخه‌ای از علم زبان‌شناسی که در دهه ۱۹۹۰ به سایر حوزه‌های شناختی از جمله هنر تعمیم یافت، مورد مطالعه قرار گرفته، گونه‌ها، رویکردها و ارکان اصلی این نظریه که بیش از سایر بخش‌های آن

با مطالعه موردی ما تناسب دارد مورد واکاوی قرار خواهد گرفت. بخش‌هایی از جمله:

۱- استعاره مفهومی

۲- معنای دائرة المعارفی

۳- بدنمندی ساختار مفهومی (بدنمندی شناخت)

۴- مفهومسازی

سپس نقش اصول شناختی و ارتباط معناشناسی شناختی با هنر به عنوان جنبه‌ای تکنولوژی محور که می‌تواند سیستم شناختی جوامع را دگرگون ساخته و ماهیت شناختی آنها را تحت تأثیر قرار دهد، بررسی شده است؛ نحوه ادراک تصویر توسعه مخاطب، زیبایی‌شناسی شناختی که قدرت ادراک و التذاذ هنری را به چالش می‌کشد، مطرح شده و کارکرد استعاره مفهومی به عنوان مهمترین بخش نظریه معناشناسی شناختی در هنر، خوانش شعر و آفرینش تصویرگری مورد بررسی قرار گرفته است؛ سبک‌های رایج در تصویرسازی مفهومی و چگونگی دستیابی به تصویرسازی شناختی از طریق رسم جدول‌های مفهومی، توجه به قلمروهای مبدأ و مقصد به عنوان طریقه‌ای عملگرایانه برای دستیابی به استعاره‌های کلی در متن موردنظر تصویرگر مطرح شده است. در بخش پایانی فصل سوم، در تحقیقی میدانی بر اساس دسته‌بندی‌های کلی استعاره‌های سفر، نور، کیمی‌آگری، باغ، دریا و موسیقی، تعداد بیست غزل از دیوان غزلیات شمس در پروژه‌ای گروهی توسط جمعی از تصویرگران، تحت سرپرستی راهنمایی نگارنده این کتاب، انجام شده و در خردادماه ۱۳۹۵ در آکادمی علوم دانشگاه صوفیا در بلغارستان به نمایش گذاشته شده است. این آثار مبین گستره تعمیم این نظریه در انواع تکنیک‌های تصویرسازی شناختی است.

از سویی مطالعه در تجارب عرفانی مولانا که برگرفته از ساختار زیستی و مطالعاتی وی است، نقش بهسزایی در چگونگی شکل‌گیری اندیشه‌های او دارد. از این روی در فصل چهارم چگونگی شکل‌گیری اندیشه‌های عرفانی او را به لحاظ کهن‌الگویی (از دیدگاه یونگ)، اساطیری (از دیدگاه ارنست کاسیر) و نیز معناشناسی شناختی بررسی شده است؛ چراکه معناشناسی شناختی دیدگاهی تجربه‌گرایانه دارد که مطابق آن نحوه‌ای که ما در آن به صورت ذهنی جهان را بازنمایی می‌کنیم نتیجه عملکرد تجربه بدن‌مند^۱ ما است. سپس برخی از مهمترین استعاره‌های مفهومی غزلیات شمس دسته‌بندی موضوعی و معنایی شده و تفاوت آنها با استعاره‌های بلاغی مطرح می‌شود. استعاره‌های بلاغی گرچه می‌توانند دستمایه خلق تصاویری سمبولیک یا سورثالیسم قرار گیرند اما شناخت

استعاره‌های مفهومی غزليات، ضمن ايجاد جمله‌واره‌اي که حاوي دو قلمرو مبدأ (عيني) و مقصد (انتزاعي) است، راه را برای انتخاب سبک تصويری و اجرایي هنرمند باز می‌گذارد و او را در رسیدن به عمق معنایي متن راهنمایي می‌کند. متدولوژي مورد استفاده در اين بخش استفاده از نظرية استعاره مفهومي، بدنمندي شناخت، تقابل‌های دوگانه و ديدگاه دایرة المعرفى است و تقسيم‌بندی غزليات نيز شامل پنج گروه عمده سفر، كيمياگري، نور، باغ و دريا می‌باشد. برای هر کدام از اين پنج استعاره، پنج تصوير از آيدین آغداشلو، زهراء هنورد، رضا بانگيز، فريدون اميدی و شهريار احمدی و غزل مرتبط با آن از ديوان شمس فرهنگستان، انتخاب شده و بر اساس پنج اصل ذكر شده در معناشناسي شناختي مورد مطالعه تطبيقی قرار گرفته و ميزان موفقیت تصويرگر در كشف مفاهيم مورد نظر مولانا بر اساس تطبيق نشانه‌های متنی و تصويری سنجیده شده است.

مفهوم‌سازی از طریق سیستم زبانی حاوي دو قلمرو مبدأ و مقصد (عيني و انتزاعي) است، که قابلیت تبدیل به سیستم تصويری را دارد و جمله‌واره‌های ايجاد شده آگاهی لازم را برای ترجمان تصويری در اختیار هنرمند می‌گذارد و اورا در رسیدن به عمق معنایي متن راهنمایي می‌کند. فصل پایانی اين کتاب نيز شامل خلاصه‌ای از نتایج و دستاوردهای ذکر شده در چهار فصل پیشین کتاب است.

این کتاب حاصل چهار سال پژوهش در مقطع دکترا در دانشگاه الزهراء تهران است، تدوین این کتاب بدون همراهی و راهنمایي خانم دکتر مریم حسیني، آقای دکتر ابوالقاسم دادر، خانم دکتر محبوبه مباشری و نيز همکاري آقای دکتر بهنام زنگی که برای انتشار کتاب تلاش بسياري کردين، ميسر نبود. سپاسي ويزه از همسرم اميرحسن عابدي که در اين سالهای دشوار پژوهش صبورانه از همراهی شان برخوردار بوده ام و استادم پروفسور کلاوس پيتر هاسه در دانشگاه آزاد برلين که هميشه نكاتي ارزشمندي را در راستاي بهبود كيفي آثارم يادآوري می‌کند.

سروناز پريش

تورنتو خرداد ماه ۱۳۹۷

برای ارتباط بيشتر با نويسنده کتاب با نشانی ايميل زير تماس بگيريد:
sarvenaz.parishanzadeh@utoronto.ca

فصل ۵ و م

نظریه معناشناصی شناختی و استعاره مفهومی و کاربرد آن در هنر

۲-۱- معناشناسی شناختی

معناشناسی شناختی به عنوان شاخه‌ای از علم زبان‌شناسی از دهه ۱۹۷۰ آغاز شد و در دهه ۱۹۸۰ به سایر حوزه‌های شناختی تعمیم یافت. این علم نوظهور که در بخش‌های غربی ایالات متحده شکل اولیه یافت در دهه بعدی به اروپا و بعد از آن به سایر نقاط دنیا تسری یافت. این علم که خاستگاه اولیه آن زبان‌شناسی بود به سرعت توانست سایر حوزه‌های علمی مانند روان‌شناسی، عصب‌شناسی، هوش مصنوعی و نیز فلسفه، ادبیات و هنر را در بر گیرد. "کمیته ادبیات تطبیقی آمریکا در دهه ۱۹۹۰ اعلام کرد که معناشناسی شناختی گستره وسیع‌تری از ادبیات یافته و به تمام زمینه‌های فرهنگی از جمله هنر تسری یافته است" (Hogan, 2003:1).

در معناشناسی شناختی نقش معناگرایی زبان در قیاس با نقش صورتگرای آن که مربوط به قواعد دستوری و تحلیل زبانی است، مورد توجه قرار گرفته و در آن نقش صورت، فرع بر معنا قرار می‌گیرد؛ کارکرد اولیه آن ایجاد نمادهای زبانی برای کدگذاری مفاهیم موجود در ذهن ما است که برای ایجاد ارتباط به کار گرفته می‌شود. در این رویکرد زبان‌شناسی، نشانه‌های زبانی که سوسور^۱ در سطح واژه‌ها مطرح نموده بود، توسط لیکاف و لانگاکر^۲ وسیع‌تر شده و در سطح جملات تعمیم یافته است (صفوی، ۱۳۸۲: ۶۷-۶۶). چراکه نشانه‌شناسی کلاً دانش درک معنی است و مسلمًا معنی زبانی بخش کوچکی از آن را شامل می‌شود (صفوی، ۱۳۹۲: ۳۴). "عناصر واژگانی و مشخصات دستوری در یک جمله، چارچوبی مفهومی یا تصویری را که در یک ساختار بنا نهاده شده، پایه‌گذاری می‌کنند" (Talmy, 2000: 21); چراکه در سیستم زبان‌شناسی شناختی دستورها بر اساس انگاره‌های معناشناسی شناختی به وجود می‌آیند و بین تجارت انسانی و نظام مفاهیم موجود در زبان ارتباط مستقیم وجود دارد.

1. Ferdinand saussure

2. Langaker

آنچه ما درک می‌کنیم همان چیزی است که برایمان عینیت دارد و به همین سبب در ساختار ذهنی مان شکل می‌گیرد؛ "معنی شناسی شناختی به برسی رابطه میان تجربه انسانی، نظام مفاهیم و ساختار معنایی زبان می‌پردازد" (راسخ مهند، ۱۳۸۹: ۲۲). به طور مثال ما برای اصوات مأموری صوت که قادر به تجربه کردن آنها نیستیم، اطلاق زبانی خاصی نداریم. این مثال نمونه‌ای از تجربه‌گرایی ما در ارتباط با زبان شناسی شناختی می‌باشد. به این اعتبار می‌توان گفت "ساختار معنایی، ساختار مفهومی است چراکه معانی تداعی شده با کلمات تنها زیرمجموعه و بخشی از مفاهیمی هستند که در یک زبان رمزگذاری می‌شوند" (روشن، اردبیلی، ۱۳۹۲: ۲۷). تجارب ما نیز به دو حوزه عینی و انتزاعی تقسیم می‌شوند؛ مفاهیم شناختی و به طور اخص استعاره مفهومی به ما کمک می‌کنند تا حوزه‌های انتزاعی را از طریق فرافکنی در حوزه‌های عینی بهتر درک کنیم. این حوزه از معناشناختی که از نشانه‌های زبانی پدید آمده در مقوله-بندی درک ما از دنیای پیرامونمان نقش عمده‌ای دارد. "عبارت‌های استعاری جایگزین عبارت‌های تحت الفظی می‌شوند که همان معنا را دارند. در مقابل در زبان شناختی، استعاره، صورت ثانوی و تحریف شده زبان به شمار نمی‌رود و به معانی واژه‌ها مربوط نمی‌شود و نوعی فعالیت تعبیری است. استعاره صورت بنیادین زبان است" (اردکانی، قائمی‌نیا، ۱۳۹۱: ۳۲).

۱-۲- گونه‌های معناشناختی شناختی

عبارت «شناختی» در گونه‌های متفاوت علوم شناختی به معانی زیر به کار می‌رود:

۱- به معنای فعالیت‌ها و ساختارهای ذهنی ای بکار می‌رود که گرچه به صورت ناخودآگاه صورت می‌گیرد اما قابل بررسی و پردازش است. مانند پردازش تصاویر و مجموعات بوسیله ذهن. این گونه از فعالیت‌ها بدون دخالت آگاهی ما از فرایند پیچیده و عصبی سیستم موجود در چشم، گوش و مغز ما انجام می‌گیرد. سیستم فکری، زبانی، حافظه و تمرکز ما نیز از این گونه‌اند.

۲- گونه دیگری از فعالیت‌های شناختی معنایی مشروط بر صدق¹ دارند؛ بدین معنا که تنها راه شناخت آنها سیستم ذهنی و جسمی مانیست بلکه با رجوع به اشیاء در عالم خارج تعیین می‌شوند. این گونه ساختارها و فعالیت‌های ذهنی در زبان، معنا، ادراک حسی، دستگاه‌های مفهومی و تعقل به کار گرفته می‌شوند.

۲-۱-۲- رویکردهای زبان‌شناسی شناختی

- ۱- رویکرد تجربی^۱: در این روش مبنای تحلیل زبانی به جای قواعد منطقی و تعاریف عینی که بر اساس نظریات شکل گرفته‌اند روش تجربی است.
- ۲- رویکرد معطوف به چشم‌گیری^۲: این رویکرد به نحوه انتخاب و نظم و ترتیب دادن اطلاعات زبانی مربوط می‌شود که با رویکردهای منطقی تبیین پذیر نیست. به طور مثال در دو جمله:

الف- دوچرخه سوار با تیر برق برخورد کرد.

ب- تیر برق با دوچرخه سوار برخورد کرد.

جمله اول یک جمله توصیفی منطقی به نظر می‌رسد چراکه دوچرخه سوار در حرکت است اما تیر برق در جای خود ثابت است. به دلیل اهمیتی که دوچرخه سوار در جمله دارد ما جمله را با آن عبارت شروع می‌کنیم. در این رویکرد عناصری که اهمیت بیشتری دارند از لحاظ دستوری در جایگاه خاص‌تری قرار می‌گیرند و دلیل نامگذاری رویکرد معطوف به چشم‌گیری نیز بدین لحاظ بوده است.

۳- رویکرد معطوف به توجه^۳: رویکرد قبلی ترتیب اطلاعات را تبیین می‌کرد. اما این رویکرد با درنظر گرفتن نقش تعبیرهای زبانی عناصر مورد توجه در جمله را معین می‌سازد. در جمله تصادف کردن دوچرخه سوار، حوادثی را که قبل و بعد از این اتفاق رخداده و منجر به برخورد او با تیر برق شده است، حذف شده و تنها بخش نهایی مورد توجه گوینده قرار گرفته است (قائمه نیا، ۱۳۹۳: ۴۷-۴۹).

۲-۱-۳- شاخه‌های معناشناسی شناختی

معناشناسی شناختی شاخه‌های گسترده‌ای دارد اما بخش‌هایی از آن نظریه که در این رساله برای بررسی تطبیقی غزلیات و تصاویر مورد استفاده قرار می‌گیرد به ترتیب زیر خواهد بود:

- ۱- استعاره مفهومی
- ۲- بدنمندی ساختار مفهومی (بدنمندی شناخت)
- ۳- معنای دایرة المعارفی
- ۴- مفهوم‌سازی

1. Experimental Approach
2. Prominence Approach
3. Attentional Approach

۳-۲- استعاره‌های مفهومی

زبان روزمره و قواعد دستوری آن بدون نیاز به استعاره نیز قابل فهم است اما آنچه ضرورت استفاده از استعاره را تبیین می‌کند و جایگاه آن را از قواعد زبانی خارج می‌سازد، کاربرد وسیع آن در سراسر سیستم مفهومی ادراکی بشر است."استعاره به ما قادری برای آشکار ساختن معانی جامع پنهان می‌دهد که از طریق آن بتوانیم معانی جدیدی را فراتر از سطح و به منظور تفسیر کلیت متن و ادراک حقایق نهفته در آن دریابیم"(Lakoff & Turner, 1989: 159).

نخستین بار نقش معرفت شناختی و مفهومی استعاره‌ها در قالب نظریه‌ای جدید توسط لیکاف و جانسون در کتابی مشترک در سال ۱۹۸۰ مطرح شد.¹ لیکاف استعاره را که تا پیش از آن ابزاری بلاغی برای تفکر شاعرانه و موضوعی خارق العاده در مقایسه با زبان عادی محسوب می‌شد، به عنوان روشی فراگیر در زندگی روزمره مطرح نمود که نه تنها در زبان بلکه در نحوه تفکر و عملکرد انسان نیز کاربرد داشت. "ماهیت سیستم ادراکی عادی ما در زمانی که فکر می‌کنیم و عمل می‌کنیم اساساً استعاری است. مفاهیم حاکم بر اندیشه‌های ما صرفاً مسائل عقلانی را در بر نمی‌گیرند بلکه جزئی ترین عملکردهای روزانه ما را شامل می‌شود. نحوه ادراک ما از جهان هستی و نیز ارتباطات ما با دیگران تحت تأثیر سیستم مفهومی ما هستند و نقشی محوری در واقعیات روزمره ما ایفا می‌کنند. پذیرفتن این پیش‌فرض که سیستم مفهومی ما استعاری است منجر به پذیرش این واقعیت می‌شود که طرز تفکرمان، آنچه تجربه می‌کنیم و نیز عملکردمان ماهیتی استعاری دارد" (Johnsen, 2003: 4).

دسته‌ای از استعاره‌ها بر اساس مشابهت‌هایی شکل می‌گیرند که در دانش مفهومی اقام وجود دارد. مانند «جاناتان شیردل» در این استعاره اگرچه اساس کار مقایسه‌ای است اما، مشابهت این دو عنصر مشابهت فیزیکی نیست بلکه بر اساس دانش فرهنگی ای شکل یافته که بر اساس آن شیر نمادی از شجاعت است. با توصیف جاناتان به مثابه شیر، کیفیت شجاعت شیر در جاناتان تداعی می‌شود. این نوع از استعاره را استعاره‌های مشابهتی² می‌نامیم که بر دونوع مشابهت دریافت شده³ که مثال فوق نمونه‌ای از آن نوع

1. نام این کتاب we live by Metaphor می‌باشد. اما پیش از تحقیقات گسترده لیکاف و جانسون پیرامون استعاره و از سال ۱۹۵۰ به بعد مطالعاتی پیرامون نقش شناختی استعاره انجام شده بود؛ از آن جمله می‌توان به آثار زیر اشاره نمود؛ تبیین پیدایش استعاره ورنر ، مطالعات غیر زبان‌شناختی سادوگ، عوامل تأثیر بلاغی استعاره تودوروف و کوهن، مؤلفه‌های استعاری بیکرتون و براهم، کارابی استعاره به عنوان ابزار تفکر علمی، بلومن برگ و دریدا (بورشه و همکاران، ۱۳۷۷: 301)؛ به نقل از افراشی (23: 1383).

2. Resemblance metaphor

3. Preserve resemblance

بود و استعاره‌های تصویری^۱ می‌باشد. استعاره تصویری بر اساس شباهت تصویری بین دو پدیده شکل می‌گیرد. به عنوان مثال در عبارت پیکر همسرم مانند یک ساعت شنی است، استعاره بر اساس شباهت ظاهری اندام یک زن با ساعت شنی ساخته شده است.

۲-۲-۱- تفاوت‌های استعاره بلاغی و مفهومی

در تعریف لغوی استعاره می‌توان گفت: "استعاره نامیدن چیزی است به نامی جز نام اصلیش هنگامی که جای آن چیز را گرفته باشد" (شفیعی کدکنی، ۱۳۶۶: ۱۰۹).

استعاره از دیرباز به عنوان ابزاری برای زیبایی کلام و فنون بیانی در زبان ادبی مورد استفاده قرار می‌گرفت؛ از زمان ارسسطو به بعد این فن در خدمت زبان ادبی و بلاغی بوده است؛ ارسسطو این فن را در زبان روزمره ضروری نمی‌دانست و آن را ناشی از خلاقیت در زبان و ابزاری حیاتی برای رشد تخیل می‌دانست "ارسطو استعاره را در سطح واژه بررسی می‌کند و در طبقه‌بندی وی از این مقوله، استعاره و مجاز یکی فرض می‌شود. از نظر وی گاه در ساخت استعاره یک واژه جایگزین واژه‌ای می‌شود که قبلًا در زبان موجود بوده است" (راکعی، ۱۳۸۸: ۷۹-۸۰). امerto اکو^۲ درک ارسسطو از استعاره را درکی شناختی نامیده که تنها محدود به استفاده صوری و تزئینی بر آرایه‌های ادبی نمی‌شود. پس از ارسسطو از قرن هجدهم میلادی به بعد نقش ارزشمند استعاره به عنوان ابزاری شناختی توسعه متغیرینی چون ویکو^۳ مطرح شد و پس از آن اندیشمندان دیگری چون روسو، هامان^۴، هردر^۵، زان پل^۶ و گوته نقش بارزی که استعاره از طریق تصویرسازی ایفا می‌کند را در تکوین دانش زبانی مورد مطالعه قرار داده‌اند. آنچه در استعاره حائز اهمیت است مقایسه تلویحی دو طرحواره «الف» و «ب» با یکدیگر می‌باشد. به صورتی که این مقایسه صراحت بیانی ندارد و به این ترتیب وجه ممیز بین تشبیه و استعاره شکل می‌گیرد. نیچه در مورد استعاره می‌گوید:

"حقیقت چیست؟ توده‌ای متحرک از استعارات، مجازها، انسان‌گرایی‌ها، و خلاصه مجموعه‌ای از روابط انسانی که به شعر و سخن اعتلا داده، به استعاره کشیده شده، تزئین گشته و با کارکرد طولانی میان یک قوم ثبتیت شده، مشروعیت یافته و ضروری تلقی شده است" (افراشی، ۱۳۸۳: ۱۶).

1. Image metaphors

2. Emberto Eco

3. G Vico

4. J.G.Hamman

5. Herder

6. J.Paul